

Dosarul nr. 2rh-50/18

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău – A. Danilov

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

Instanța de recurs: CSJ – S. Filincova, D. Mardari, M. Ghervas

ÎNCHEIERE

14 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinând cererea de revizuire înaintată de către Ecaterina Cara,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Grecu
împotriva Ecaterinei Cara privind partajul averii comune în devălmășie,
împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din data de 01 iulie 2015, prin care
s-a respins ca fiind inadmisibil recursul,

C O N S T A T Ă :

Ion Grecu la 28 februarie 2013 a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Ecaterinei Grecu, prin care a solicitat partajul bunului imobil amplasat în mun. Chișinău, or. Durlești, str. xxxxx a câte ½ cotă - parte (f.d. 2-5, vol.I).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că la data de 27 noiembrie 1998 a încheiat căsătoria cu Ecaterina Cara, în vigoare la data depunerii cererii de partaj. În timpul căsătoriei, din bugetul comun al familiei au procurat imobilul din str. xxxxx, or. Durlești, mun. Chișinău, pe care în comun l-au reconstruit și în care au fost investite mijloace financiare comune. Luând în considerație că imobilul a fost dobândit din mijloace comune, în timpul căsătoriei, acesta este supus regimului de avere comună în devălmășie a soților.

În cadrul examinării cauzei Ecaterina Grecu a înaintat acțiune reconvențională, solicitând recunoașterea dreptului de proprietate personală a Ecaterinei Grecu asupra imobilului amplasat în str. xxxxx, or. Durlești, mun. Chișinău. Invocând că imobilul a fost procurat de către aceasta după desfacerea căsătoriei, a prezentat instanței certificatul de divorț din 18.03.2005. (f.d. 39 – 41 vol. I).

Prin hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 29 iulie 2014 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Grecu. S-a partajat averea comună în devălmășie, cu atribuirea în proprietatea lui Ion Grecu și Ecaterinei Grecu a câte ½ cotă – parte din imobilul amplasat în str. xxxxx, or. Durlești, mun. Chișinău. S-a încasat de la Ecaterina Grecu în beneficiul lui Ion Grecu cheltuielile de judecată în sumă de 1 600 lei și în beneficiul statului parțial taxa de stat în sumă de 1600 lei. S-a respins acțiunea reconvențională înaintată de Ecaterina Grecu ca fiind neîntemeiată (f.d. 98, 111 – 115 vol. I).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 04 februarie 2015 a respins apelul declarat de Ecaterina Grecu, a menținut hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 29 iulie 2014 (f.d. 236 - 241).

Prin încheierea completului Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 01 iulie 2015 s-a considerat ca inadmisibilă cererea de recurs declarată de către avocatul Oleg Cojocari în interesele Ecaterinei Grecu (f.d. 21 – 23 vol. II).

Ecaterina Cara la data de 16 ianuarie 2018 a înaintat cerere de revizuire, solicitând casarea hotărârii Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 29 iulie 2014, deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 04 februarie 2015 și a încheierii Curții Supreme de Justiție din data de 01 iulie 2015 cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea înaintată de către Ion Grecu și admisă cererea reconvențională declarată de acesta (f.d. 46 - 48 vol. II).

Revizuenta în motivarea cererii de revizuire a invocat prevederile art. 449, lit. e) CPC, indicând că intimatul Ion Grecu într-un proces separat a contestat actul de stare civilă și certificatul de divorț, eliberate de Oficiul stării civile Ciocana, prin care se atestă înregistrarea divorțului în Registrul de stare civilă la 18 martie 2005, prezentând un certificat de la judecătoria Ciocana că o asemenea hotărâre nu a fost adoptată de către instanța de judecată și solicitând declararea nulității acestor acte. Asupra acestui litigiu Curtea de Apel Chișinău s-a pronunțat la 22 noiembrie 2017, care a admis apelul declarat de către Ecaterina Cara (Grecu), a casat hotărârea judecătoriai Ciocana din 05 decembrie 2016 și a adoptat o hotărâre nouă de respingere a acțiunii.

În circumstanțele descrise revizuenta consideră că se întrunesc condițiile prevăzute la art.449, lit. e) CPC, fiind anulată hotărârea care a stat la baza soluționării litigiului de partaj al averii.

În conformitate cu prevederile art. 450, lit. d) CPC cererea de revizuire se depune în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de hotărârea, sentința sau decizia anulată sau modificată care a servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere – în cazul prevăzut la art.449, lit.e).

La caz, cererea de revizuire este depusă în termen.

Verificând temeiurile invocate în cererea de revizuire în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din considerentele ce preced.

În conformitate cu art. 453, alin. (1), lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Temeiurile declarării revizuirii sunt expres prevăzute în art. 449 CPC, care poartă un caracter exhaustiv.

Revizuenta a invocat drept temei de revizuire prevederile art. 449, lit. e) CPC „revizuirea se declară în cazul în care s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărâri sau deciziei a căror revizuire se cere”.

Instanța de revizie relevă că revizuirea este definitivă ca fiind acea cale de atac prin intermediul căreia se poate obține desființarea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reluarea judecării cauzei cu respectarea principiilor fundamentale a unui proces echitabil.

A se reține că unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, *inter alia*, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata*, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești.

Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (*Brumărescu v. România*, nr. 28342/95, § 61-62 și *Roșca v. Moldova*, nr.6267/02, §24-25, *Riabîh v. Rusia*, § 52).

Curtea Supremă de Justiție menționează că principiul enunțat exclude posibilitatea ca părțile, având scopul de a redeschide noi proceduri judiciare referitoare la aceeași problemă și de a obține o reanalizare a cauzei, respectiv o nouă hotărâre în privința sa, să transforme reexaminarea cauzei într-un control judiciar deghizat.

Conturat astfel, principiul securității juridice presupune ca statul să depună diligențe pentru a putea fi identificate procedurile judiciare conexe și să interzică redeschiderea unor noi proceduri judiciare referitoare la aceeași problemă. Prin prisma principiilor menționate, se reține că principiile specificate nu se opun în totalitate existenței procedurilor extraordinare prin readucerea în fața instanțelor a aspectelor litigioase deja soluționate, însă necesitatea respectării principiului siguranței circuitului civil – care este unul din aspectele esențiale ale principiului preeminenței dreptului într-o societate democratică – cere ca folosirea acestora în materie civilă să îmbrace un caracter excepțional în ceea ce privește termenul în care pot fi promovate, motivele de admisibilitate, precum și părțile care au dreptul la acțiune.

Curtea menționează, că legislația procesuală reglementează mecanisme ce acordă posibilitatea desființării hotărârilor judecătorești irevocabile în cazul în care urmează a fi corectate erorile judiciare și omisiunile justiției.

În special, revizuirea fiind o cale de retractare, și nu de reformare a hotărârii, în cadrul acesteia, în baza unor temeiuri strict prevăzute de lege, are loc redeschiderea procesului.

Urmând raționamentele Curții Europene, Curtea acceptă că o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă se bucură de autoritatea lucrului judecat, astfel încât un litigiu soluționat nu mai poate, de principiu, să formeze obiectul unui nou proces, cu același obiect, aceeași cauză și între aceleași părți.

Totodată, Curtea subliniază că problema esențială în reglementarea corectă a căilor de atac extraordinare constă în găsirea unor ”ipoteze de mijloc”, care să împace ambele cerințe, pe de o parte, principiul autorității de lucru judecat și, pe de altă parte, necesitatea pronunțării unei hotărâri judecătorești legale și întemeiate. Așadar, este necesară identificarea unor ipoteze mediane care să asigure respectarea dreptului la un proces echitabil și a principiului securității raporturilor juridice.”

Curtea constată că, potrivit art.449 lit. e) din Codul de procedură civilă, o hotărâre judecătorească poate fi revizuită în cazul în care „s-a anulat ori s-a modificat

hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temelie pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere”.

Respectiv, în temeiul art. 449 lit. e) din Codul de procedură civilă, revizuirea unui act judecătoresc poate fi solicitat doar dacă s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temelie pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere. În acest context, Curtea menționează că la baza revizuirii unei hotărâri judecătorești urmează a fi puse doar acte de dispoziție irevocabile. Or, decizia Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017 nu este un act irevocabil, ea fiind contestată în ordine de recurs și asupra legalității căreia instanța de recurs nu s-a expus.

Astfel, concluzionând, Curtea reține că cererea de revizuire nu întrunește condițiile prevăzute la art.449, lit. e) CPC și urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 449, lit. e) și 453 alin. 1, lit. a) CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire declarată de către Ecaterina Cara.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului, judecătorul

judecători

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari

Maria Ghervas